Sønderjylland

Haardt ramt. Kommuneforstander Jensen, Hvidding, er ifl. „Ribe Amtstid." allerede haardt ramt af Krigen, idet af hans 8 voksne Sønner 3 er faldne, 1 saaret saaledes, at han efter al Sandsynlighed aldrig mere kommer til at høre, 2 er ved Fronten, 1 under Uddannelse, og den yngste, som er 17 Aar, skal snart paa Session.

Den ældste, Truels, der er Gaardejer i Raahede, faldt i Frankrig og døde paa Stedet.

Den sønderjydske Presse. „Flensburger Volkszeitung" meddeler, at Aarsagen til, at den tyske Censur har standset Udgivelsen af „Flensborg Avis", maa søges i et Referat i Bladet af en Landretsforhandling imod en dansk Arbejdsmand, der var tiltalt for Majestætsfornærmelse.

„Kolding Avis" nævner som en Mulighed, at den tyske Militærcensurs Forbud er fremkaldt ved en Gengivelse af „det Nødraab" imod „Mad-Ageren", som er krevet af det tyske Socialdemokratis Partisekretær. Rigsdagsmand H. P. Hansens Blad, „Hejmdal", fik forleden Paabud fra Censuren mod at offentliggøre „Nødraabet". Dette maatte i sidste Øjeblik tages ud af Bladet, og paa det Sted, hvor den paagældende Artikel skulde have staaet, fandtes en blank Spalte.

Censuren gaar i det hele taget nu frem med større Strenghed end tidligere overfor de danske Blade i Nordslesvig. Saaledes er hele den ledende Artikel i det Nummer af „Hejmdal" som er kommet hertil i Torsdags ubarmhjertigt bleven strøget.

Anonyme Breve. Landraaden i Hadersleb har gennem „Schleswigsche Grenzpost" officielt offentliggjort følgende Udtalelse:

Rygter og anonyme Breve med hæslige Beskyldninger foranlediger mig til at vege hen paa følgende:

Udenforstaaende maa ikke og kan ikke altid se, efter hvilke Synspunkter Udsættelser, Orlov, Reklamationer og lignende afgøres. Nogen som helst Tvivl om, at der herved gøres andre end rent saglige Hensyn gældende, burde Befolkningen ikke have.

For øvrigt gør jeg de anonyme Brevskrivere opmærksom paa, at den rigtige og — Gud være takket — den almindelige Opfattelse ser et Fortrin deri at turde blive Soldat, ikke muligvis en Tilfredsstillelse over for dem, der endnu maa træde tilbage af Grunde, som for dem selv ingenlunde er glædelige.

Fedt- og kødfrie Menuer. Med ikke ringe Spænding og Nysgerrighed har Tyskerne studeret Spisekortene paa de første fedt- og kødfrie Dage for at se, hvorledes Hotellerne vil klare Situationen. Flere Blade meddeler Hotellernes Menuer, der f. Eks. for et af Berlins fornemste Hoteller saa saaledes ud den første fedtfrie Dag: Tapioka-Suppe — Æg med Spinat — kogt Torsk — Oxebryst med Peberrod — Bedekølle med Grøntsager — kolde Kødretter — Budding — Ost.

Og paa den første kødfrie Dag: Krebs-Suppe — Karper a la Admiral — Spejlæg med Tomater — Laxkroketter med Spinat — Hummerpostej — ristet Tunge — Brød med Paalæg — Is, Bagværk — Ost. De Tyskere, der har Raad til at spise paa det Hotel, behøver altsaa ikke at sulte.

Efteraars-Kontrolsamlinger afholdes i November Maaned, og til disse skal ifl. „Ribe Stiftst." møde:

1) Alle Mænd, der har faaet Orlov fra Hær og Flaade.

2) Alle uddannede Mænd af Landstormens 2. Opbud.

3) Alle Rekrutter.

4) Alle udskrevne, ikke-uddannede Landstormspligtige, Aargangen 1896 indbefattet.

5) Alle, som hidtil har været erklærede for bestandig uduelige og bestandige Garnisonstjenestuduelige, nu udskrevne ikke-uddannede og som duelig betegnede uddannede Landstormspligtige.

6) Alle de Personer, der tilhører Hær og Flaade, men som har Orlov for at komme sig, paaGrund af Sygdom eller andre Grunde, og for saa vidt de er marchdygtige til at kunne naa Kontrolpladsen.

Begravelse ved Grænsen. Fra Jernved skrives til „Ribe Stiftst."

Husmand Peter Juncker, Puggaard Mark, havde en Søn, der i flere Aar har tjent hos en Slægtning i Hjerting i Sønderjylland. Fredag den 29. Okt. døde han efter et Par Dages Sygeleje. Forældrene ønskede nu, som naturligt var, at faa ham begravet paa Jernved Kirkegaard; men det gik ikke saa let, som man skulde tro. At levende Mennesker ikke uhindret kan passere over Grænsen i disse Tider, er forstaaeligt, men at der skulde være noget Statsfarligt ved at lade de døde føre over, synes ikke umiddelbart indlysende.

Amtsforstanderen i Rødding kunde dog ikke give Tilladelse hertil, og der skete da Henvendelse til Landraaden i Hadersleb, som ogsaa velvilligt gav Tilladelsen; men det varede 6 Dage fra den ungeMands Død, inden Forældrene opnaaede den.

Torsdag førtes den afdøde, der havde mange Venner, ledsaget af et stort Følge til Grænsen ved Foldingbro, hvor Forældrene var mødt for at modtage Kisten. Det store Følge, der i denne Tid maa bære saa mange Sorger, kunde ikke komme over Grænsen, men maatte nøjes med at vinke det sidste Farvel.

Ca. 2000 faldne. Af de nu ca. 24,000 danske Sønderjyder, som deltager i Krigen, paaregnes ifl. „Ribe Folkebl." ca. 2000 at være faldne, 5000 at være saarede og 4-500 fangne. Det samlede Tab er saaledes tæt ved 33 pCt. af hele Styrken.

Den danske Armes samlede Tab af døde og saarede i 1864 var ca. 4 pCt.

Faldne. Postsekretær S. Lorenzen 42 Aar gl., H. Dohmann, Lærer G. Schrøder, Max Collet, HenrikHaar, 20 Aar gl., Willy Hansen, Georg Gøttsche, alle af Flensborg. F. Kastner, Tønder, 22 Aar gl., Ewald Rahbehn, H. Bonefeld, Sønderborg, borg, Klaus Andresen, Tumbøl Peter R. Lorenzen, Hygum, J. Jacobsen, Tandslet, Bende Seest, N. Hostrup, M. Vind, Skovby, Martin Nielsen, Sillerup, Johs. Hansen, Bøgslund, Chr. Lytzen, Emmelsbøl, Vilh. Lauritsen, Abild, Elias Lorenzen, Gallehus, Johs. Blaffe, Løgumkloster, Joh. Jensen, Traasbøl, 20 Aar gl., Th. Thomsen, Hostrupskov, Erik Bech, Vonsbæk, Gudis Søn i Bevtoft, 20 Aar gl., S. P. Severinsen, Agerskov, Jens Hansen, Hygum, Poul H. Petersen, Flensborg, Jens Jensen, Heds, 20 Aar gl., Emil Krey, Aabenraa, Jendi Møller, Ramsherred, Jørg. Steffensen, Skovby, Emil Juhl, Aller, 20 Aar gl., Carl Brnadt, Offenvad.

— Hans Petersen og O. Wendiner, Flensborg, Chr. Hansen, Hanved, Chr. Lorenzen, Sæd, Carl Mortensen, Løgumgaarde, Chr. Thomsen, Broager, H. Petersen, Skelle, Chr. Duus, Lysholm, Jes Karstensen, Nebbøl.

— Bernhardt Hansen, Aug. Schmidt, Vilh. Hansen, Chr. Petersen, alle af Flensborg, M. Carstensen, 20 Aar, P. Poulsen, Andr. Petersen alle af Nyrise, Johs. Lorenzen, P. Andresen, Brede, Carl Chr. Schumann, Nejs, 20 Aar, Jacob Thuesen, Stevelt, 22 Aar, Jørg. Jacobsen og Lorenz Benfjer, Hadersley, Henrik Petersen, Jernhut.

Professor Odlands Tilbagetræden fra Menighedsfakultetet.

Fra „Kristeligt Dagblad"s private norske Korrespondent.

Kristiania, 21. Oktober.

Atter gaar Professor Odlands Navn over Landet og vækker Tilslutning og Modsigelse — kanske mest Modsigelse denne Gang. Men enten man er enig eller uenig med Professoren, kan man ikke lade være at beundre hans Principfasthed og Selvstændighed, den strenge Logik, hvormed han trækker sine Slutninger, og den uafkortede Maade, hvorpaa han lever efter sit Standpunkt.

Da Professor Odland i 1906 var kommet til den Overbevisning, at han ikke kunde vedblive at være Medlem af Universitetets teologiske Fakultet, efter at en Unitar var bleven udnævnt til Professor i Dogmatik, da nedlagde han straks sit Embede uden at bekymre sig om sin Karriere. De fleste andre vilde utvivlsomt have ladet sig nøje med en Protest og blevet siddende i det behagelige Professorembede. Og nu, da ogsaa Stillingen ved Menighedsfakultetet kommer i Konflikt med hans Overbevisning, forlader Odland det Arbejde, som har været ham saa kært, og bryder med gamle Venner for at følge sin Samvittigheds Røst. „Den stærkeste Mand er den, som staar alene", siger Henrik Ibsen i „En Folkefjende". Disse Ord passer paa Odland. Om hans Tilhængerflok er stor eller liden, det spiller ingen Rolle for ham. Og selv om han skulde blive helt ensom, er han alligevel stærk i Bevidstheden om at have gjort sin Pligt.

Som jeg allerede har meddelt telegrafisk, er det den kongelige Resolution om Kvinders Adgang til at tale i Kirkerne, som tvinger Odland til at træde tilbage fra Menighedsfakultetet. Da denne Resolution blev udfærdiget af Regeringen, nedlagde Odland straks en bestemt Protest mod den, fordi det er hans faste Overbevisning, at Resolutionen strider mod Bibelens udtrykkelige Bud. Men Professoren var ikke dengang opmærksom paa, at hans Opfattelse af denne Forordning kunde have Betydning for hans Stilling ved Menighedsfakultetet. Det er først noget senere, at han mere og mere er kommet til Klarhed over dette. Det er gaaet op for ham, at han ikke selv vilde være i Stand til med god Samvittighed at overtage gejstlig Stilling, efter at der blandt de for Kirken gældende Forskrifter var optaget en Bestemmelse, som han fandt stridende mod Skriften. Og det er da en nødvendig Konsekvens heraf, at han heller ikke kan blive staaende som Præstelærer.

Allerede for flere Maaneder siden meddelte Professor Odland Menighedsfakultetets Styre, at han ønskede at fratræde; men han fik saa stærke Opfordringer om at underkaste Spørgsmaalet en ny Overvejelse, at han fandt at maatte bøje sig herfor. De nye Overvejelser har imidlertid ikke kunnet ændre hans Opfattelse. Han er tværtimod blevet mere og mere bestyrket i, at det vilde være urigtigt af ham at fortsætte som Menighedsfakultetets Leder, og han har derfor indleveret sin Opsigelse. Af Hensyn til de studerende, som agter at aflægge teologisk Embedseksamen til Vaaren, vil han dog forblive i sin Stilling til næste Semesters Slutning.

Et Par Kristianiablade meddeler i Morges, at Odland vil træde ud af Statskirken i den nærmeste Fremtid. Paa min Forespørgsel udtalte Professoren imidlertid, at denne Meddelelse var urigtig. Hr. Odland har aldrig lagt Skjul paa, at han anser Frikirken for en mere fuldkommen Kirketype end Statskirken, men nogen Beslutning om at forlade Statskirken har han endnu ikke truffet.

For den store Almenhed kommer Odlands Beslutning om at nedlægge sin Stilling som en stor Overraskelse, og i kirkelig interesserede Kredse spørger man med Angstelse: Hvorledes vil det nu gaa Menighedsfakultetet? Det lader sig ikke nægte, at det er Professor Odlands Personlighed, som har holdt det frie Fakultet oppe i de forløbne 7 Aar. Uden ham vilde det jo aldrig være bleven oprettet, og det er vistnok at befrygte, at Bidragene til Fakultetets Drift ikke vil indflode i samme Udstrækning som før, naar Odlands Forbindelse med Fakultetet er ophørt. Og selv om man fremdeles formaar at skaffe til Veje de nødvendige Pengemidler, saa er der en anden Vanskelighed, som kanske vil blive værre at overvinde. Da Stortinget vedtog Loven om Menighedsfakultetets Eksamensret, var det utvivlsomt Odlands store Navn, som gjorde Udslaget. Naar en saa fremragende Teolog stod i Spidsen for Menighedsfakultetet, havde Statsmagterne heri en Garanti for, at Undervisningen i videnskabelig Henseende vilde holde Maal med Universitetets. Denne Garanti bortfalder nu. Vistnok er de tre øvrige Lærere ved Menighedsfakultetet alle dygtige Teologer: men ingen af dem besidder en saadan videnskabelig Autoritet, at han vil kunne erstatte Odland som Institutionens Leder. Og denne Kendsgerning vil utvivlsomt blive udnyttet af den radikale Teologis Forkæmpere til et nyt Stormløb paa Menighedsfakultetet.

Skulde Følgen blive, at den frie teologiske Læreanstalt mister sin Eksamensret og maa indstille sin Virksomhed, da vil det betyde et Tab af alvorligste Art baade for teologien og det kirkelige Liv i Norge.

En aandelig Vækkelse.

Af Prof. H. Westergaard.

(Tale ved det afsluttende Kirkefonds Jubilæumsmøde i Koncertpalæet.)

Naar man tænker tilbage paa alle de Velgerninger, Gud har vist os i de forløbne 25 Aar af Kirkefagens Historie og saa vender Blikket ud i Fremtiden — ingen af os ved, hvor kort eller hvor længe, han skal leve med i den —, saa er der et Spørgsmaal, der atter og atter dukker op: Naar vil der komme et aandeligt Resultat af alt dette? Naar vil det vidunderlige ske, det, som vi har længtes efter, og som man kan opleve i det smaa her og der ude i Landsbyerne, dette at Mennesker i Hobetal begynder at spørge om deres Sjæls Frelse og vender sig til Gud. Man synes, det varer saa længe, det er saa trangt at spejde ud i Mørket; bliver det aldrig Dag?

Lad mig da sige dette: Hvad der er sket i disse første 25 Aar af Kirkefagens Historie, det er kun en forberedende Gerning. Der maa kræves Tid, for at de enkelte Menigheder kunde fyldes og uddannes. Alt det ydre maatte bringes saa vidt, at man kunde imødese det Øjeblik, da Rammerne var i Orden. Gud har været god imod os, det har været Naade over Naade, bestandig har han givet, hvad vi bad ham om. Og hvad han har givet, det er en Forjættelse om, hvad han vil give.

Vi kender alle Fortællingen om Jesus og den værkbrudne: „For at I skal vide, at Menneskenes Søn har Magt til at forlade Synder paa Jorden — siger han til den værkbrudne — jeg siger dig: staa op og tag din Seng og gaa til dit Hus." Det er det vidunderlige ved Guds Naadegaver: Idet han hjælper os i vort Arbejde, er det, som han med det samme vil tilsige os aandelige Velgerninger.

Han har hjulpet os til at faa Kirkehusene rejst, han vil ogsaa hjælpe os til, at det store Aandens Gennembrud kan blive til Virkelighed.

Naar vil det da ske, dette store og vidunderlige? Lad mig svare dette: Vi kan stole fuldt ud paa, at Gud vil indfri sine Løfter, og han forhaler ikke sine Forjættelser; men vi skal ikke udregne Dag og Time, men stille vente paa, at den Time kommer. Jeg er fuldkommen vis paa, at der rundt omkring i den haarde, kolde Jord er levedygtige Spirer, Planter, som er i Vækst; vi ser dem maaske ikke; men naar engang Markerne bvidner til Høsten, da vil vi forstaa, hvad det var, der svagt og bævende brød frem igennem Jordskorpen.

Gud glemmer ikke sine Løfter, og han forhaler ikke Forjættelserne, men han venter, til hans Tid kommer, og han lader de Forberedelser fuldbyrde, som er nødvendige Forudsætninger. Naar vi bekymrede og bange spørger, naar da endelig det vidunderlige vil ske, da lad os se os om og lægge Mærke til Tegnene. Betyder det ikke noget som Beredelse for Jordbunden, at den store Befolkning nu staar langt mere forstaaende overfor Kirken end den har gjort i lange Tider! Lad der ogsaa være Rester af den gamle Foragt — i alvorlige Øjeblikke dukker Tilliden op, da spørger de, om vi kan hjælpe dem, under deres egen Uro føler de sig lindrede ved Tanken om den Fred, de Kristne lever i.

Tid og Dag kan vi ikke foreskrive, men den almægtige, barmhjertige Gud har ofte nok vist os, hvilke uendelige Kræfter han raader over, og hvor store Ting, vi har Lov at vente. Vi har kun dette at gøre, ganske stille at bie paa hans Time og i Ventetiden at forberede os, saa godt vi formaar, saa han kan finde alting rede, naar han kommer.

Ikke skal vi frygte for, at vi er for faa; lad os huske Profetens Ord, da han oplader sin Tjeners Øjne midt i Farens Øjeblik, saa han ser en hel Hærskare omkring sig. Det er ikke Tallet, det kommer an paa, men Fordybelsen og Inderligheden; jo dybere vort Troesliv er, med desto større Frejdighed tør vi sige som Profeten dengang: der er flere med os end med dem!

Saa lad da os alle, som ønsker en Vækkelse i vor Stad, lad os først og fremmest vende Blikket indad i os selv. Det er vanskeligere i en Storstad med dens forvildede, forviklede Liv end i en lille stille Landsby. Lad os daglig søge mere Kraft hos Gud, daglig søge hans Hjælp til med stedse dybere Inderlighed, med stedse større Forstaaelse af Ordenes uhyre Rækkevide, at bede: „Komme dit Rige! saa at den Bøn kan fyldes op og fylde Sjælen helt med Længsel efter, at Riget skal komme — til Velsignelse for de udødelige Mennesker, der nu flakker om i Blinde i tætte Skarer.

Vi kan og vi skal ikke beregne Dagen og Timen, nej, vi skal berede Hjerterne stille til det store Gennembrud.

Er Menigheden rede? Af nej, der mangler endnu meget, den maa først selvstændiggøres og blive sig sit høje Kald bevidst, saa den staar rustet til at tage imod en Vækkelse. Ofte har jeg spurgt mig selv, om der ikke netop i Præstens Forkyndelse mangler noget paa dette Punkt. Vi hører fra saa mange Prædikestole et fuldtonende Vidnesbyrd om Frelsen i Jesus Kristus. Men hvorledes staar det til med Prædikenen om Helligaanden, der skal levendegøre alle Ting, som skal rense os og give os Frimodighed i Troen paa de helliges Samfund? Der er udrettet meget i de sidste 25 Aar i Retning af at samle og udvikle Menighedens Kræfter, men endnu mangler der meget i Inderliggørelse og Fordybelse i Forstaaelsen af, hvilken Kraft der er i de helliges Samfund.

Det er dette, som maa være Kirkefagens Program for den kommende Tid, vor Eksistensberettigelse. Gud give os sin Naade til at føre denne forberedende Gerning igennem, saa vi kan tage imod Høsten, naar engang Herrens Time er inde. Engang vil da det vidunderlige ske — og det vil altid komme overraskende —, at Herren kalder paa os og siger til os, at nu er Høsten nær for Haanden, nu skal vi ud som hans Høstfolk. Vor store forunderlige Gud berede og styrke vore Hjerter dertil.

Kvitteringer.

Japanmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 47	$3638.48
Froid, Mont., Nina Nelsens 10c-Sparebøsse til Kindergarten	5.00
Brorson, Mont., Niels Bentsen	5.00
Greenville, Mich., ved Missf. Nielsens Møde	21.80
McBride, Mich., ved Missf. Nielsens Møde	11.20
Sidney, Mich., ved Missf. Nielsens Møde.	8.80
Westby, Mont., Wilhelm, Kirstine og Anna Jensen hv.$1	3.00
Blair, Nebr., Kvindeforeningen $10, samme til en Bibelkvinde $25	35.00
Goven, Mich., Henry Christensen	5.00
Elk Horn, Ia., Mrs. C. Iversen til en Bibelkvinde	1.00
Cushing, Wis., the Sunday School-children at the mission meeting	4.41
Albert Lea, Minn. Børnenes Missionsoffer	11.80
Tilsammen	$1750.49

Reformationsgaven.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 47	$1630.00
Bowlus, Minn., Mrs. Anna D. Nelsen	100.00
Tilsammen	$1730.00

Indianermissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 47	$818.27
Spencer, Ia., St. Pauli Mgh., Kvf., Nord for Spencer	5.00
Blair, Nebr., Kvf.	10.00
Jacksonville, Iowa, Mrs. H. C. Hendriksen	5.00
Albert Lea, Minn., Børnenes Missionsoffer	5.90
Tilsammen	$844.17

Indremissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 47	$1332.13
Brorson, Mont., Nels Bentsen	10.00
Greenville, Mich., St. Pauli Mgh., Geo. P. Johnsen	5.00
Gowen, Mich., Henry Christensen	5.00
Tilsammen	$1352.13

Mormonmissionen:

Før kvitteret se Kbl. Nr. 47	$1497.30
Brorson, Mont., Nels Bentsen	5.00
Gowen, Mich,. Henry Christensen	5.00
Jacksonville, Ia., Marie Hendriksen $2; Mrs. H. C. Hendriksen $5.	7.00
Elk Horn, Ia., Mrs. C. Iversen	1.00
Marcus, Ia., Kvf.,	6.00
Tilsammen	$1521.30

Skolekassen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 46	$634.25
Brorson, Mont., Nels Bentsen	5.00
Greenville, Mich., St. Pauli Mgh. Geo. P. Johnsen	5.00
Blair, Nebr., Kvindeforeningen	10.00
Gowen, Mich,. Henry Christensen	5.00
Tilsammen	$659.25

Til Børnenes Juletræ i Japan.

Virby, Minn., Brorsons Mgh.s Søndagsskole	$15.00
Blair, Nebr., Søndagsskolebørnene	11.00
Kronmare, N. Dak., Trin. Mgh.s Kvf.	5.00
Ferndale, Cal., Mrs. Chr. Terkelsen	1.00
Chicago, Ill., Siloams Mgh.s Søndagsskolebørn	5.00
Jacksonville, Iowa, Miss Marie Hendriksen	2.00
Elk Horn, Ia., Mrs. C. Iversen	1.00
Tilsammen	$40.00

Til Børnenes Juletræ i Oaks, Okla.

Virby, Minn., Brorson Mgh.s Søndagsskole	$10.00
Kronmare, N. Dak., Trin. Mgh.s Kvf.	$5.00
Ferndale, Cal., en unævnt	1.00
Brorson, Mont., Nels Bentsen	5.00
Jacksonville, Ia., Miss Marie Hendriksen	2.00
Elk Horn, Ia., Mrs. C. Iversen	1.00
Tilsammen	24.00

Blair, Nebr., den 24. Nov. 1915.

Med Tak modtaget! **Otto Hansen,**
Kasf. for „Den fore. danske ev.-luth. Kirke i Ame."

En ny Udgave
af
Den trofaste Forjætter.
Betragtninger til hver Dag i Maaneden
af J. R. MACDUFF.

I større Format og med langt smukkere Udstyr end nogen tidligere Udgave men til samme Pris som hidtil almindelig, nemlig 30 Cents for Enkelteksemplar.

Bogen vil egne sig ypperligt som Gavebog i Søndagsskolen og til det Øjemed kan der opnaas særdeles lave Partipriser.

Den ny Udgave vil foreligge midt i December og senest tidsnok til at bruges til Julen.

Partipris opgives og Forespørgsler besvares af

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebraska.

Just received
WALLACE MEMORIAL EDITION
Ben Hur

A fine new edition of this great book in substantial cloth cover with illustrations of the principal events of the story on fly leaves and cover. With portrait of Author. 560 pages. Full library size. Clear print. Our price now only 75 cents postpaid.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

DRENGE OG DRENGE.

Skildringer fra Missionsmarken. Med Illustrationer. Oversat af Karen Ræder. Ind. 50 Cents.

Det er en Bog, som sikkert vil fremme Missionskærligheden blandt de unge. Den fører os rundt til Verdens forskelligste Egne og fortæller saa friskt om Drengenes Kaar derude — om sorte Negerdrenge — brune Araberdrenge — Drenge i Indien, paa Ceylon, i Kina, Japan og paa Amerikas Prærier — om deres Lege, deres Evner, deres Lyst og deres Savn. — Bogen har mange friske Billeder og vil være en god Gave til Arbejdere i Søndagsskole og Ungdomsafdeling, men først og sidst til — Drenge. (Dansk Missionsblad).

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Aids in Home Mission work.

These two booklets by *Rev. J. R. E. Hunt* will prove valuable aids to any one who wishes to do active home mission work.

1. Interesting Information about the Lutheran Church.
2. The Efficient Congregation a Working Church.

Prices (applying to each of the two)

Per single copy	$0.05
Per dozen copies, Postpaid	0.50
Per 50 copies, Postpaid	2.00
Per 100 copies, Not Postpaid	3.00

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBRASKA.